

ת"פ 37454/03/20 - מדינת ישראל נגד יצחק רחימי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 37454-03-20 מדינת ישראל נ' רחימי (עציר) 6 ספטמבר 2020

לפני כבוד השופט בני שגיא

המאשימה

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד רוזי כבאז
באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי)

נגד
הנאשם

יצחק רחימי
על-ידי ב"כ עו"ד ציון אמיר

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - **פקודת הסמים**), וייבוא סם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו- 19א רישא לפקודת הסמים.

על פי הסדר הטיעון שגובש, הגבילה התביעה טיעוניה לעונש מאסר בפועל של 4 שנים לצד עונשים נלווים, וסוכם כי הסניגור יהיה חופשי בטיעונו.

2. כפי שיפורט בהמשך, העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו יחד עם שניים נוספים: אדם בשם מנוצ'הר יעקובי (להלן - **מנוצ'הר**) ומכרה בשם סוזן עזיזיאן (להלן - **סוזן**). מנוצ'הר, שותפו של הנאשם ברשת הסמים, הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, ייבוא סם מסוכן, עשיית עסקה בסם מסוכן וניסיון לייבוא סם מסוכן, וביום 25.5.2011 נדון ל- 12 שנות מאסר בפועל. סוזן, ששימשה כבלדרית ברשת הסמים, נעצרה בנמל התעופה בניו יורק כשברשותה שתי מזוודות ובהן כ- 14 ק"ג סם מסוכן מסוג קודאין, מורפין ותבאין, נשפטה והורשעה בניו יורק, וביום 30.10.2009 נדונה ל- 10 שנות מאסר בפועל.

3. פער הזמנים המשמעותי בין מועד ביצוע העבירות (11.3.2007) לבין המועד בו הוגש כתב האישום (6.3.2020) נבע מעונש מאסר ממושך שהושת על המערער ביום 7.12.2010 על ידי בית משפט בתורכיה בגין עבירות של ייבוא וייצוא 12.5 ק"ג סם מסוכן מסוג אופיום, אשר בוצעו במועד מאוחר לעבירות המיוחסות לנאשם בהליך שבפניי.

עובדות כתב האישום

4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בשנת 2007 קשר הנאשם קשר עם מנוצ'הר יעקובי, לייבא סם מסוכן מתורכיה לארצות הברית, מוסלק במזוודות. במסגרת הקשר העבירו הנאשם ומנוצ'הר לאדם ממוצא אירני בשם עלי סך של 40,000 דולר על מנת שזה יספק להם מזוודות ובהן סם מסוכן. ביום 8.3.2007 טסו הנאשם, מנוצ'הר וסוזן עזיזיאן, מכרה של הנאשם, לאיסטנבול. הנאשם רכש כרטיסי טיסה עבור השלושה במשרד נסיעות השוכן בתל-אביב. בהגיעם לשדה התעופה בישראל, מסר הנאשם למנוצ'הר חבילות שהכילו שטרות בדולרים וביקש ממנו להסתיר אותן בין בגדיו.

ביום 9.3.2007, במסגרת פגישה שנערכה בין הנאשם, מנוצ'הר ועלי באיסטנבול, העבירו השניים לעלי סך של 20,000 דולר על מנת לזרז את קבלת המזוודות.

למחרת, רכש הנאשם עבור סוזן כרטיס טיסה מתורכיה לאמסטרדם ומשם לניו יורק. הנאשם ומנוצ'הר סיכמו, כי לאחר שסוזן תעזוב את תורכיה עם מזוודות הסמים, יישאר מנוצ'הר באיסטנבול וימתין עד להגעתן של שתי מזוודות נוספות המכילות אף הן סמים מסוכנים.

בחצות יום 10.3.2007, הביא עלי לחדר המלון בו שהו הנאשם, מנוצ'הר וסוזן שתי מזוודות אשר כל אחת מהן הכילה שתי חבילות מוסלקות ובהן סמים מסוכנים מסוג קודאין, מורפין ותבאין במשקל כולל של כ- 14 ק"ג. הנאשם, מנוצ'הר וסוזן ידעו על קיומם של הסמים במזוודות.

ביום 11.3.2017, ליוו הנאשם ומנוצ'הר את סוזן לשדה התעופה באיסטנבול. בהגיעם לשדה התעופה, הנאשם מסר לסוזן כתובת בניו יורק אליה עליה להגיע עם המזוודות, והודיע כי יצטרף אליה יומיים לאחר מכן, ואילו מנוצ'הר יחבור אליהם לאחר שיקבל את שתי המזוודות הנוספות באיסטנבול. בהמשך לאמור, טסה סוזן לאמסטרדם ומשם לניו יורק. בשדה התעופה בניו יורק נתפסו על ידי הרשויות האמריקאיות הסמים המוסלקים במזוודות.

ראיות לעונש

5. מטעם התביעה הוגשה אסופת מסמכים בעניינו של הנאשם: מסמכים משפטיים מהליך החילוט האזרחי של הנאשם (תע/1); רישומו הפלילי של הנאשם (תע/2); כתב האישום וגזר הדין בגין העבירות שביצע בתורכיה (תע/3); וכתבי האישום וגזרי הדין בעניינם של מנוצ'הר (תע/4) וסוזן (תע/5).

6. מטעם ההגנה הוגשו מסמכים המתעדים את חילופי הדברים בין הצדדים בקשר להליך ההסגרה של הנאשם מתורכיה (נע/1); דו"ח אמנסטי המפרט את תנאי הכליאה בתורכיה (נע/2); מכתב שכתב הנאשם המגולל את נסיבות חייו (נע/3); וגיליון רפואי בעניינו של הנאשם (נע/4).

טענות הצדדים לעונש

7. כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון בעל טווח ענישה מוסכם (0-4 שנים), כשהם ערים לכך שהרף העליון עליו הסכימו, נמוך מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם בעבירות מהסוג בו עסקין נוכח קיומה של מסכת עובדתית ייחודית ומורכבת, ועל כן סברו כי ניתן לגזור את דינו של הנאשם בגדרו של הסדר הטיעון, גם מבלי

להידרש למתחם הענישה.

8. **התובעת**, עו"ד רוזי כבאז, עתרה לאימוץ הרף העליון של טווח הענישה המוסכם, תוך שהבהירה בטיעונה כי מורכבות המקרה הצריכה התחשבות משמעותית לעניין העונש, שבאה לידי ביטוי בהסדר שגובש.

התובעת עמדה בטיעונה על חומרת מעשיו של הנאשם, לרבות כמות וסוג הסמים שייבא; הפגיעה בערכים המוגנים; חלקו המשמעותי של הנאשם בביצוע העבירות בבחינת שותף פעיל ברשת סמים בינלאומית; התכנון המוקדם שכלל קשירת קשר עם אחרים ורכישה מוקדמת של כרטיסי טיסה; הנזקים שהיו צפויים להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות, ועברו הפלילי המכביד של הנאשם.

לצד הנסיבות לחומרה, התייחסה התובעת גם לשיקולים שהם בעלי פוטנציאל ממתן בענישה אשר נשקלו במסגרת הסדר הטיעון: הודאתו של הנאשם; הזמן הרב שחלף מאז בוצעו העבירות ועד מועד הגשת כתב האישום; קיומם של קשיים ראייתיים בתיק, לרבות מורכבות בהעדת עדים ממדינות זרות; נסיבות חייו האישיות של הנאשם ונתוניו הרפואיים.

עוד עמדה התובעת על המורכבות הכרוכה בחקירות בינלאומיות מסוג זה; הקשיים שעמדו בפני מדינת ישראל לזכות בשיתוף פעולה מצד שלטונות תורכיה לאחר אירועי משט 'המרמרה' שעה שהנאשם מרצה עונש מאסר ארוך וממושך בכלא בתורכיה; הפעולות שביצעו גורמי האכיפה במרוצת השנים במספר מישורים, שיש בהן כדי לעצור את מרוץ ההתיישנות; והעובדה שהנאשם השתחרר מהכלא בשנת 2016 וחרף זאת בחר שלא להגיע לישראל, דבר שהעמיד אותו בסטטוס 'נמלט'.

9. **הסנגור**, עו"ד ציון אמיר, התייחס להתנהלות הרשות לאורך השנים, לחוסר הצלחתה לפעול להסגרתו של הנאשם מתורכיה לישראל, לשיהוי הניכר בהגשת כתב האישום, ולנסיבותיו האישיות והמורכבות של הנאשם.

נטען, כי חרף מורכבות הנסיבות ועל אף הקשיים שהיו כרוכים ביחסים שבין ישראל לתורכיה, היה על המדינה לעשות כל שבידה בכדי לפעול להסגרתו של הנאשם לישראל. בהקשר זה ציין הסנגור כי לאורך השנים התקיימו שיתופי פעולה בין המדינות וזאת על אף המתיחות שנוצרה בעקבות אירועי משט 'המרמרה'.

הסנגור סבר כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו וקבלת האחריות, וביקש ליתן לנתונים אלה משקל מוגבר נוכח חלוף הזמן (13 שנים ממועד ביצוע העבירות) וקיומם של קשיים ראייתיים משמעותיים שהיה בהם, לשיטתו, פוטנציאל מזכה במידה והתיק היה מנוהל.

עוד עמד הסנגור על נתוניו האישיים של הנאשם, לרבות גילו המתקדם (75), מצבו הרפואי המורכב, ריחוקו הממושך ממשפחתו, ותנאי הכליאה הקשים בהם היה נתון במהלך ריצוי מאסרו בתורכיה.

על יסוד כלל טיעוניו, סבר הסנגור כי אין מקום להשית על הנאשם עונש מאסר, או לחילופין - ניתן להסתפק בהשתתות תקופת מאסר התואמת את ימי מעצרו.

10. הנאשם בדברו האחרון, הביע חרטה על מעשיו ולקח אחריות, עמד על נסיבות חייו המורכבות, הגעגועים למשפחתו, והקשיים בהם היה נתון במהלך ריצוי מאסרו בתורכיה.

דין והכרעה

11. אקדים מסקנה להנמקה ואציין כי לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, **ובעיקר** בהינתן המורכבות העובדתית והייחודית של המקרה, סבורני כי הסדר הטווח אליו הגיעו הצדדים הוא סביר בנסיבות העניין הגם שהרף העליון אליו הגיעו הצדדים נמוך מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם הנהוג בעבירות מן הסוג בו הורשע הנאשם. עמדתי זו מביאה בחשבון גם את אינטרס ההסתמכות של הנאשם עת נכרת הסדר הטיעון בין הצדדים.

12. בתי המשפט עמדו פעמים רבות על החומרה הטמונה בעבירות מן הסוג שביצע הנאשם, במיוחד כאשר מדובר בסמים קשים ובכמות כה גדולה.

מעשיו של הנאשם חמורים, והיה בהם כדי לפגוע בכל אותם ערכים מוגנים שנועדו להגן על הציבור מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים. הכוונה היא לנזקים ישירים לגופם של הצרכנים הפוטנציאליים, ולנזקים עקיפים שנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות רכוש ואללימות הקשורות לצריכת הסם (ע"פ 100/14 **מדינת ישראל נ' מחטיב**, פס' 3 (10.12.2014)).

בענייננו, מידת הפגיעה בערכים אלו היא בינונית-גבוהה. הנאשם אמנם ייבא סמים מסוכנים מסוג קודאין, מורפין ותבאין במשקל כולל של כ- 14 ק"ג, אלא שהסמים נתפסו בשדה התעופה בניו יורק, ומשכך נמנעה הפצתם למשתמשי הקצה.

13. כאמור, העבירות שביצע הנאשם בוצעו בצוותא ותוכננו היטב. התכנון שקדם לביצוע העבירות כלל את קשירת הקשר עם מנוצ'הר, סוזן ועלי לייבוא הסמים; העברת סכומי כסף לטובת קבלת המזוודות עם הסמים; תכנון מסלול טיסות, הזמנת בתי מלון, ורכישת כרטיסי טיסה מבעוד מועד.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא משמעותי ודומיננטי: הוא היה שותף מלא בהגיית התכנית העבריינית, התווה את דרך הפעולה, רכש את כרטיסי הטיסה, ושילם יחד עם מנוצ'הר עבור הסמים. מכאן, שהנאשם היווה חוליה חיונית, מרכזית ובלתי נפרדת בשרשרת הפצת הסם.

כאמור, הנזק הקונקרטי במקרה דנא נמנע מאחר שהסמים נתפסו בשדה התעופה בניו יורק, טרם הפצתם. עם זאת, הנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם מהפצת הסם הוא גדול ומשמעותי בשל הכמות הגדולה וסוג הסמים הקשים שיובאו לארצות הברית, שעלולים היו לשמש להכנת מנות סם רבות.

14. במקרים דומים אשר עסקו בעבירות שתכליתן החדרת סמים קשים ובכמויות גדולות למדינה - אף אם לא לתוך מדינת ישראל - התחייב רף ענישה מחמיר ומרתיע, הכולל מאסר משמעותי בפועל (ע"פ 6876/17 **אזולאי נ' מדינת ישראל**, פס' 25 (20.4.2020)). באשר לפסיקה הנוהגת, ראיתי את פסקי הדין הבאים כרלוונטיים:

ע"פ 671/19 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (7.10.2019) - המערער הורשע בביצוע עבירות של ייבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי בכך שהביא עמו לארץ באמצעות מזוודה בעלת דופן כפולה קוקאין במשקל 6.98 ק"ג בשווי של כ- 2.45 מיליון ₪. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם הנע בין 4.5 ל- 7.5 שנות מאסר**, והשית על המערער עונש של 50 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, לאחר שסטה מהמתחם בשל שיקולי שיקום. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ע"פ 1256/18 **זאודי נ' מדינת ישראל** (7.6.2018) - המערער הורשע בביצוע עבירה של יבוא סם מסוכן בכך שהביא עמו לארץ באמצעות מזוודה בעלת בטנה נסתרת 8 חבילות ובהן קוקאין במשקל של 7 ק"ג. בית המשפט

המחוזי קבע **מתחם שנע בין 5.5 ל-8.5 שנות מאסר**, בצינו כי אלמלא דובר "רק" בבלדר, המתחם היה גבוה בצורה ניכרת. על המערער הושתו 7 שנות מאסר: 6.5 שנים בגין העבירה מושא תיק זה, ומאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור על חומרת העונש, והפחית את העונש ל- 6 שנות מאסר, כולל התנאי שהופעל.

ע"פ 6886/17 **מרסל נ' מדינת ישראל** (24.4.2018) - המערער הורשע בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ייבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שהביא עמו מברזיל לישראל מזוודה בעלת דופן נסתרת ובתוכה כ- 3 ק"ג קוקאין. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם שנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר**, והשית על המערער עונש של 56 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ע"פ 10101/17 **טאקץ נ' מדינת ישראל** (23.4.2018) - המערער הורשע בביצוע עבירה של ייבוא סם מסוכן בכך שהביא עמו מברזיל לישראל מזוודה בעלת בטנה נסתרת ובה 6 חבילות של קוקאין במשקל של כ- 6 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם שנע בין 5.5 ל- 9 שנות מאסר**, והשית על הנאשם עונש של 6.5 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ת"פ (מרכז) 22679-09-16 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.7.2019) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וייבוא סם מסוכן בכך שהביא עמו מברזיל לישראל מזוודה בעלת דופן כפולה ובה 10 חבילות קוקאין במשקל של כ- 7 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם הנע בין 5.5 ל- 8.5 שנות מאסר**, והשית על הנאשם 4 שנות מאסר לאחר שחרג מהמתחם בשל שיקולי שיקום, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מרכז) 620-01-17 **מדינת ישראל נ' גיולה** (26.04.2018) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של ייבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך שהביא עמו מפריז לישראל מזוודה ובה קוקאין במשקל של כ- 5 ק"ג. בין הצדדים גובש הסדר טווה, שהרף העליון שלו עמד על 73 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם הנע בין 4.5 ל- 7.5 שנות מאסר בפועל**, והשית על הנאשם עונש של 66 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

15. מעבר לשיקולים הכלליים ואלה הרלוונטיים לרמת הענישה הנהוגה, ניתן להצביע על שתי קבוצות שיקולים שיש בהם כדי להשפיע על קביעת העונש במסגרת טווה הענישה המוסכם:

בקבוצת השיקולים הפועלים לחובת הנאשם ניתן להצביע, בעיקר, על עברו הפלילי המכביד. עיון בגיליון הרשעותיו (תע/2) מלמד, כי לנאשם 6 הרשעות קודמות, בגין ריצה 5 עונשי מאסר, כש-3 מאסרים מתוכם היו בגין ביצוע עבירות של ייבוא סם מסוכן. הלכה למעשה, מדובר במי שריצה במצטבר כ-22 שנות מאסר בגין עבירות סמים. אף שאין עסקינן בעבר פלילי "טרי", ומאז שחרורו מהכלא בתורכיה בשנת 2016 לא ביצע עבירות נוספות, עדיין יש לראות בהרשעותיו הקודמות של הנאשם כנתון בעל משקל בקביעת העונש המתאים.

מנגד, בקבוצת השיקולים בעלי הפוטנציאל הממתן, ניתן למנות את אלה הקשורים לקבלת האחריות ולנסיבותיו האישיות. הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו. לצד ההיבט הכרוך בחסכון הזמן ציבורי, קיים היבט חשוב לא פחות הקשור להפנמת הפסול במעשים, במיוחד שעה שקיימים בתיק קשיים ראייתיים שהצדדים ערים להם. על כן מצאתי ליתן משקל מוגבר לנתונים אלה, אף שברור כי אלה נשקלו גם על ידי התביעה עת הסכימה להגביל טיעונה ל-4 שנות מאסר.

נתתי דעתי לגילו המתקדם של הנאשם; למצבו הבריאותי המפורט בגיליון הרפואי שהוגש בעניינו; ולנסיבותיו האישיות המורכבות כפי שבאו לידי ביטוי בטיעוני ההגנה. לא נעלם מעיני גם הקושי הרב הכרוך בריצוי תקופת מאסר ממושכת במדינה זרה, והתנאים הקשים בהם היה נתון, כפי שעולה מדו"ח אמנסטי שהוגש על ידי ההגנה. הלכה למעשה, ראיתי בנתון זה כנתון המצדיק התחשבות מיוחדת המאפשרת הטלת עונש שאינו משקף את הרף העליון של טווח הענישה.

16. הסיגור טען כי התנהגות רשויות האכיפה בתיק דנא מצדיקה, כשלעצמה, הקלה בעונש, אלא שאיני סבור כי ניתן לראות בכך כנימוק בעל משקל משמעותי להקלה בעונש. הסגרה לישראל אינה זכות מוקנית של נאשם, כאשר במקרה דנן, הנאשם לא הביע רצון לרצות בישראל את העונש שהושת עליו בתורכיה, ואף לא פנה לגורמים הרלוונטיים בבקשה לקדם הליך של הסגרה. יתרה מכך, גם לאחר סיום תקופת מאסרו בכלא התורכי, חלפו מספר שנים עד ששב לישראל. בנסיבות אלה, ושעה שהוכח כי רשויות המדינה ביצעו פעולות מסוימות לטובת קידום הסגרתו (גם אם לא באינטנסיביות המצופה על ידו נוכח הנסיבות) אין עסקין בטיעון בעל משקל משמעותי.

17. עוד נטען, כי פער הזמנים בין מועד ביצוע העבירות למועד הגשת כתב האישום מצדיק אף הוא הקלה משמעותית בעונשו של הנאשם. סבורני, כי לא ניתן להתעלם מנסיבות השיהוי הנעוצות בנאשם ונובעות מתקופת הריצוי הממושכת שהושתה עליו בתורכיה, כמו גם מבחירתו להישאר בתורכיה לאחר שחרורו מתוך החשש שמא יאלץ לתת את הדין אם ישוב לישראל. אשר על כן, לא מצאתי מקום להתחשבות גם בנתון זה לעניין העונש.

18. הסיגור התבסס בעתירתו להימנע מהשתת עונש מאסר בפועל על ע"פ 2848/90 **אסא נ' מדינת ישראל** (19.11.1990). אלא שאין הנדון דומה לראיה. בעניינו של אסא, התביעה ביקשה להשית עונש מאסר של מספר חודשים בגין עבירה של קבלת דבר במרמה, בחלוף עשור שנים בהן לא עבר כל עבירה נוספת. בית המשפט העליון קבע שבנסיבות המקרה אין תועלת בהשתת עונש מאסר בפועל. לעומת זאת, בעניינו, הנאשם המשיך לבצע עבירות סמים גם לאחר מועד ביצוע העבירות נשוא ההליך שבפניי, בגין נדון לעונש מאסר ממושך במדינה זרה, וכאמור לאחר שחרורו אף נמנע מלשוב לישראל על מנת שלא לתת את הדין על העבירות שביצע בשנת 2007. זאת ועוד, בשונה מעבירת המרמה בה הורשע אותו אסא שהצדיקה, לשיטת התביעה, מאסר בן מספר חודשים בלבד, הרי העבירות בהן הורשע הנאשם בעניינו מצדיקות, על פי הפסיקה שפורטה לעיל, עונש של מספר שנות מאסר.

19. לאחר שקילת כלל הנתונים הרלוונטיים, ובשים לב לנסיבות הייחודיות אשר מתקיימות במקרה דנא, כמו גם לעובדה כי סכום החילוט בהליך האזרחי הוא משמעותי ועומד על כ- 480,000 ₪, ראיתי לכבד את הסדר הטיעון ולגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

40 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו - 6.3.2020.

8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום י"ז אלול תש"פ, 06/09/2020 במעמד הנוכחים.

בני שגיא, שופט